

1057 10/7 18: 1. Beh. af F. t. L. om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer. 1058

det ogsaa vil være vanskeligt for de paagældende Pengeinstitutter at skaffe Pengene saa hurtigt til Veje. Det vilde formentlig derfor være formaalstjenligt, om Lovforslaget undergik den Ændring, at 3 Maaneders Fristen ændredes til 6 Maaneder, saa at Loven først kunde være traadt fuldt ud i Kraft den 1. Januar 1920. Afløsningerne vil alligevel foregaa, efterhaanden som det lader sig gøre. Der foreligger saa vidt mig bekendt adskillige Opsigelser fra Nyderne til Yderne, saa jeg tror ikke, det vil sinke Forholdets Afvikling, idet alle sikkert ønsker saa snart som muligt at faa Afløsningen gennemført. Men det vilde, som sagt, vistnok af rent praktiske Grunde være heldigt, om man kom til det Resultat, at man vilde give en noget længere Frist for ikke at volde de paagældende særlige Kvaler. I § 1, 2det Stykke, bestemmes det, at andre Ydelser, paa hvilke der ikke sættes Kapitelstakst, kan gaa ind under Loven, og Afløsningen kan da ske efter frivillig Overenskomst mellem Nyder og Yder, men hvis saadan Overenskomst ikke kan opnaas, vil Ydelsen blive at vurdere af uvildige Mænd, udnævnte af Retten. Det vilde formentlig være heldigt, om man i Stedet for at have dette ubestemte Udtryk vedtog, at der i dette Nævn skulde være en Repræsentant for Nyderen og en Repræsentant for Yderen og maaske et Medlem af det paagældende Amdsraad som Formand.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget; jeg vilde anse det for heldigt, om det blev henvist til en meget kort Behandling i et Udvalg. Der er imidlertid et Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Justitsminister, nemlig dette, om man, naar en Afgiftsyder efter den nugældende Lov paa lovlig Maade har opsagt den paagældende Afgift til kontant Betaling, ved en ny Lov kan gøre denne Opsigelse ugyldig og sige til Nyderen: Nu maa du vente, indtil den efter den nye Lov fastsatte Tidsfrist er udløbet. Jeg spørger, fordi der nødig skulde opstaa Vanskeligheder af den Art. Man skulde ikke gerne overfor dem, som lovlig har opsagt Prioriteter, kunne sige: I maa vente til senere.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Andreasen: Ligesom den foregaaende Taler vil ogsaa jeg udtale min Glæde over Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag. Det har jo, for at imødekomme de berettigede Krav, som det var Lovgivningsmagtens Mening at imødekomme, vist sig nødvendigt at foretage Ændringer i den i forrige Samling vedtagne Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter. Jeg ser, at Lovforslagets Fremkomst har givet den konservative Presse Anledning til et Angreb paa Rigsdagen, idet det gøres gældende, at her har vi atter et Vidnesbyrd om, hvad Jaskeriet og Jageriet i Rigsdagen fører til. Jeg skal herom sige, hvis Angrebet tænkes særlig rettet mod Folketinget, at det er ganske uberettiget at rette et saadant Angreb mod Folketinget og Landbrugsministeren. Vi har her i Folketinget allerede i Samlingen 1915—16 vedtaget et Lovforslag om Arvefæsteafløsning overensstemmende med de Ønsker, som Arvefæsteyderne nærede. Den højtærede Landbrugsminister stillede sig velvillig til Arvefæsternes Krav og fremkom med sit Forslag ret hurtigt efter, at Forhandlingerne mellem ham og de paagældende Arvefæsternes Organisationer var sluttede. Dette Lovforslag ekspederede Folketinget hurtigt, og det var et særdeles brugbart Forslag. Det blev sendt til Landstinget, men det blev liggende der under Samlingerne 1916—17 og 1917—18, og først lige forud for det nylig stedfundne Rigsdagsvalg behagede det Landstinget at fremme Sagen. Der blev da ganske vist arbejdet hurtigt i Landstinget, men Arbejdet var saaledes, at Resultatet blev en mislykket, ubrugbar Lov. Naar man da fra konservativ Side mener at kunne angribe Rigsdagen som Helhed, og vel nok Folketinget i Særdeleshed — det ønsker man jo i særlig Grad fra den Side —, saa tilbageviser jeg denne Kritik som fuldstændig uberettiget. Der var paa Grund af Landstingets hele Stilling til denne Sag ikke levnet Folketinget fornøden Tid til en grundig Behandling af Spørgsmaalet inden Samlingens Slutning i Foraaret.

Jeg havde ønsket, at det Lovforslag, der nu foreligger, og hvis Gennemførelse ventes med stor Spænding af de mange interesserede, navnlig altsaa Arvefæsterne, kunde være gaaet gennem Folketinget uden